

ՍՈՒՐՔ ԶԱՎՈՐ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍ ՄԱՅՐ ԿԵՂԵՅԻ

ՏՈՒ Ս. ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ
1 ԱՊՐԻԼ 2018

Կիրակնօրեայ Ընթերցումներ	էջ 1
Յարութեան Ականատեսները	էջ 2
Ծանուցումներ	էջ 4

ԳՈՐԾՔ ԱՌԱՔԵԼՈՑ ԳԻՐՔԷՆ (1.15-26)

Համբարձումէն քանի մը օրեր ետք, երբ շուրջ հարիւր քսան հաւատացեալներ մէկտեղուած էին, Պետրոս ոտքի ելլելով ըսաւ.

«Եղբայրներ, պէտք էր կատարուէր Սուրբ Գիրքին մէջ գրուածը, այն ինչ որ նախօրօք Սուրբ Հոգին ըսած էր Դաւիթի բերնով՝ Յուդայի մասին, որ Յիսուսը ձերբակալողներուն առջնորդողը եղաւ: Յուդա մեր խումբէն էր, մեզի պէս առաքելական ծառայութեան համար ընտրուած: Բայց իր անիրաւ մատնութենէն ետք, որուն վարձքով ազարակ մը գնեց, երեսնիվայր ինկաւ այնտեղ եւ փորը ճեղքուելով՝ փորոտիքը դուրս թափեցաւ: Բոլոր Երուսաղէմացիները այս մասին իմացան, եւ այդ պատճառով այդ ազարակը իրենց բարբառով “ակեղ դամ”, այսինքն՝ “Արեան ազարակ” կը կոչեն: Արդ, Սաղմոսներու գիրքին մէջ գրուած է. “Թող անոր տունը աւերակ մնայ, եւ մարդ հոն չընակի” իսկ ուրիշ տեղ մը կ’ըսէ. “Իր պաշտօնը ուրիշ մը թող առնէ”: Այստեղ կան մարդիկ որոնք միշտ մեր հետը եղած են Տէր Յիսուսի երկրաւոր առաքելութեան ամբողջ տեւողութեան, Յովհաննէսի ձեռքով անոր մկրտութենէն մինչեւ երկինք համբարձման օրը: Ասոնցմէ մէկը

պէտք է տասնըմէկիս միանայ՝ Քրիստոսի յարութեան վկայ ըլլալու համար»:

Այն ատեն հաւատացեալները երկու հոգի ներկայացուցին. Բարսաբա կոչուած Յովսէփը, որ արդար մականուանուեցաւ, եւ Մատաթիան: Ապա հետեւեալ աղօթքը ըրին. « Դուն, Տէ՛ր, որ կը ճանչնաս բոլոր մարդոց սիրտերը, ցո՛յց տուր մեզի թէ այս երկուքէն ո՞ր մէկը կ’ընտրես առաքելական այս պաշտօնին համար, որմէ Յուդա ինկաւ՝ ինքն իր ճամբան երթալու համար»:

Ապա երկու անուններուն վրայ վիճակ ձգեցին: Վիճակը Մատաթիային ելաւ, եւ անիկա տասնըմէկ առաքելներուն կարգին դասուեցաւ:

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԷՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ (16.1-8)

Շաբաթ օրը երբ անցաւ, Մարիամ Մագթաղենացին, Մարիամ՝ Յակոբի մայրը եւ Սողոմէն գացին խունկեր գնեցին եւ պատրաստեցին, որպէսզի երթան եւ օծեն Յիսուսի մարմինը: Կիրակի առաւօտ կանուխ, արեւածագին, գերեզման եկան: «Ո՞վ պիտի գլորէ գերեզմանի մուտքին դրուած քարը», կը հարցնէին իրարու, որովհետեւ քարը շատ մեծ էր: Սակայն երբ նայեցան, տեսան որ քարը արդէն իսկ գլորուած էր: Գերեզմանէն ներս մտան եւ ճերմակ զգեստ հագած երիտասարդ մը տեսան, որ աջ կողմը նստած էր: Սարսափեցան: Երիտասարդը ըսաւ անոնց. «Մի՛ վախնաք, գիտեմ որ խաչուած Նազովրեցի Յիսուսը կը փնտռէք. բայց

... հոս չէ, յարութիւն առաւ:

հոս չէ, յարութիւն առաւ: Տեսէ՛ք, զինք հոս դրած էին: Այժմ գացէք, ըսէք իր աշակերտներուն եւ Պետրոսի, որ ահա Յիսուս ձեզմէ առաջ կ'երթայ Գալիլիա. հոն պիտի տեսնէք զինք, ինչպէս որ ըսած էր ձեզի»:

Երբ ասիկա լսեցին, դուրս փախան գերեզմանէն, զարհուրած եւ ապշահար, ու ոչ մէկուն բան մը ըսին, որովհետեւ կը վախնային:

ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԱԿԱՆԱՏԵՄՆԵՐԸ

ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՍՐԲԱԶԱՆ ՀՕՐ
Ս. ԶԱՏԿՈՒԱՆ ՊԱՏԳԱՄԸ

«Մահը կլանուեցաւ, յաղթանակը շահուեցաւ» (Ես 25.8)

Մարգարէներու կանխասացութիւնը իրականացաւ, «Մահը կլանուեցաւ, յաղթանակը շահուեցաւ» (Ես. 25.8): Այո՛ մահը նուաճուեցաւ կեանքով, եւ ահա՛ Յարութեան աւետիսն է, որ կը հնչէ ամէնուրեք:

Իր աւարտին հասաւ քառասնօրեայ պահեցողութեան ինքնապատրաստութեան եւ ինքնասրբագրման ժամանակաշրջանը:

Իր աւարտին հասաւ մեր հայրերուն կողմէ սահմանուած հաւաքական, հոգեւոր ուղեւորութեան ճանապարհորդութիւնը:

Սեւը, սուգը, խաւարը վերացուեցան մեր եկեղեցիներէն: Վարագոյրը բացուեցաւ մեղաւոր մարդուն առջեւ, ըմբոշխնելու իսկական ու վաւերական ճանապարհը, ճշմարտութիւնը եւ կեանքը:

Քանդուեցաւ մարդուն եւ Աստուծոյ միջեւ կանգնած պատնէշը, եւ արտօնուեցաւ

անառակ մարդուն վերդառնալու իր հօր բնակարանը, ապրելու ուրախութիւնը աստուածատեսութեան, եւ արժանի ըլլալու ընդմիջտ բնակութիւն հաստատելու սրբութեան տաճարին մէջ:

Մէկ խօսքով իւրաքանչիւր հաւատացեալին առջեւ բացուեցաւ յոյսի դուռը: Խաւարը անցաւ ու երեւցաւ ճշմարիտ լոյսը: Գլորուեցաւ գերեզմանի մուտքին դրուած քարը, – գերեզմանը թափուր մնաց... Լսուեցաւ հրեշտակին աւետարեք ձայնը. «Այստեղ չէ, այլ յարութիւն առաւ»:

Սրբուեցան արցունքները բարեպաշտ եւ իւղաբեր կանանց. անոնք յարուցեալ Փրկչին առաջին ականատեսները եղան ու լսեցին պատգամը անոր. «Մի՛ վախնա՛ք, գացէ՛ք եւ ըսէ՛ք իմ եղբայրներուս՝ որ Գալիլիա երթան. հո՛ն պիտի տեսնեն զիս» (Մտ 28.10):

Յարուցեալ Փրկիչը իր խոստումը կատարեց. նախ երեւցաւ Պետրոս առաքեալին, այնպէս ինչպէս Ղուկաս Աւետարանին մէջ կը կարդանք. «Իրապէս որ Տէրը յարութիւն առաւ եւ երեւցաւ Սիմոնի» (Ղկ 24.34): Ապա երեւցաւ մնացեալ իր տասնմէկ աշակերտներուն՝ Գալիլիոյ մէջ, նոյն իր յարուցեալ մարմնով, – անոնց մէջ կանգնելով ըսաւ. «Խաղաղութի՛ւն Ձեզի: Ես եմ, մի՛ վախնա՛ք» (Ղկ 24.36): Անոնց անգամ մը եւս յիշեցուց Սուրբ Գրքերի մէջ մարգարէացուածը թէ Մեսիան ինչպէս «պէտք է չարչարուէր եւ երեք օր յետոյ յարութիւն առնէր. անոր անունով ապաշխարութիւն եւ մեղքերու թողութիւն պէտք է քարոզուէր բոլոր ժողովուրդներուն՝ Երուսաղէմէն սկսեալ»: Շարունակելով իր խօսքը ան ըսաւ. «Դուք այս բոլորի վկաններն էք...» (Ղկ 24.46-48): Յիսուս քաջալերեց, զօրացուց եւ զիրենք զրկեց իր սորվեցուցած պատուիրանները ուսուցանելու բոլոր ժողովուրդներուն եւ վերջաւորութեան ըսաւ. «Ահա ես միշտ ձեզի հետ պիտի ըլլամ, մինչեւ աշխարհի վախճանը» (Մտ 28.20):

Ան երեւցաւ նաեւ աւելի քան հինգ հարիւր հետեւորդներու, երեւցաւ Յակոբոսին՝ Տեառնեղբօրը, երեւցաւ Էմմաւուսի ճամբորդներուն, եւ ապա ի վերջոյ՝ Պօղոս առաքեալին, որ հալածիչ էր, բայց դարձաւ տարածիչը Քրիստոնէութեան (Ա.Կր 15.6-8):

Այո՛, Քրիստոս յարութիւն առաւ

մեռելներէն, այս է ճշմարտութիւնը եւ ամենամեծ ուրախութիւնը, աւետիսներուն աւետիսը բոլոր ժողովուրդներուն:

Այսօր քանի՛ դար անցած է յարութեան դէպքէն: Այսօր դարձեալ ժամադրուած ենք հանդիպելու իրար, յիշելու յարութիւնը Քրիստոսի: Ինչո՞ւ. որովհետեւ ան կենդանի է, եւ բնականօրէն կարելի է մոռնալ նման դէպք մը՝ զոհողութեամբ, ինքնընծայումով թաթաւուն մեծ յաղթանակի հռչակման՝ համայն մարդկութեան մեղքերու քաւութեան եւ թողութեան համար: Այո՛, Ան խաչուեցաւ ու թաղուեցաւ, սակայն թաղուած չմնաց, այլ երրորդ օրը յարութիւն առաւ մեռելներէն: Ան վերստին կենդանացաւ ու նոր կեանք բաշխեց բոլոր անոնց, որոնք հաւատացին անոր:

Պատկերացուցէք, որ այս առաւօտ պիտի չհանդիպէինք, պատճառ պիտի չունենայինք իրարու հետ ըլլալու սրբավայրի մը մէջ, տօնելու յաղթանակը, վանելու խաւարը, տեսնելու լոյսը ճշմարիտ, եթէ Քրիստոս կենդանի չըլլար:

Քրիստոսի յարութեան ժամանակ մենք անձամբ ականատեսները չեղանք, թէ ինչ պատահեցաւ. արդեօք կը հաւատա՞նք յարութեան մեր ամբողջ սրտով: Յարուցեալ Փրկիչը մեզ չեքեցաւ, մեզի չտեսնուեցաւ ու մենք չհանդիպեցանք իրեն, արդեօք կը հաւատա՞նք իր հրաշափառ յարութեան: Ահաւասիկ ամենակարեւոր հարցումը, ուղղուած այսօր մեզմէ իւրաքանչիւրին: Պատմութեան ընթացքին եղան մարդիկ, որ ըսին. «Մեռելներու յարութիւն չկայ», «Մեռելները յարութիւն չեն առներ», միաժամանակ չհաւատացին Քրիստոսի յարութեան. նման վերաբերմունք մէկ բան կը նշանակէ, որ անոնք մնացին մեղքերու մէջ ընկղմած:

Այսօր մե՞նք ինչ կ'ընենք, Թովմասեան շօշափելիութեամբ կը մօտենանք, թէ հիմնուած Յիսուսի խօսքերուն ստուգութեան եւ խոստման՝ հաւատքի վրայ, հաւատքի աչքերով ականատեսները կը դառնանք ճշմարիտ ու վաւերական լոյսի ճառագայթումին, Քրիստոսի՝ մեր Փրկչին հրաշափառ յարութեան:

Այսօր մենք քանի՛ քանի՛ վկայութիւններ ունինք հաւատալու Քրիստոսի յարութեան. իւրաքանչիւր կանանց վկայութիւնը թափուր

գերեզմանի մասին. Յարուցեալ Փրկչին երեւումը ոչ միայն անմիջական աշակերտներուն, այլ աւելի քան հինգ հարիւր հետեւորդներու, սա մեծ թիւ է, համոզուելու արժանահաւատ, հաւատարիմ եւ վստահելի անձանց ականատեսի վկայութեան:

Այս բոլորէն ետք Պօղոս առաքեալ յստակ կերպով կը յայտարարէ. «Բայց ո՛չ. Քրիստոս արդարեւ մեռելներէն յարութիւն առած է» (Ա. Կր 15.20):

Այո՛, ան յարութիւն առաւ մեռելներէն եւ իր յարութեամբ մեզի երաշխիքը տուաւ մեր իսկ յարութեան, յաւիտենական կեանքի ուրախութեան եւ փրկութեան: Ան սորվեցուց մեզի, որ յոյս ունենանք մահէն յետոյ յարութիւն առնելու: Պօղոս առաքեալի բառերը շատ գեղեցիկ են ու պատկերաւոր, Քրիստոս՝ «Ննջեցեալներու առաջին պտուղն է»: Առաջին մարդով՝ Ադամով մահը մուտք գործեց աշխարհ, իսկ երկրորդ Ադամով՝ Քրիստոսով յոյսը տրուեցաւ նոր կեանքի, յարուցեալ կեանքի՝ յաւիտենական կեանքի:

Թափուր գերեզմանը ուրախութեան մնայուն աղբիւր եղաւ անոնց՝ «Ականատեսներուն», որոնք ճանչցան Քրիստոսին, որպէս Տէր եւ յարուցեալ Փրկիչ: Ոչ ոք չի կրնար ճշմարտութիւնը թաղել, ոչ քար գլորելով գերեզմանին վրայ եւ ոչ ալ կնքելով: Աստուած պիտի յաղթէ, եւ մենք կրնանք այնտեղ ըլլալ, ականատեսները ըլլալ նոր աշխարհի, աւելի լաւ ու ճշմարիտ աշխարհի պատրաստութեան:

Ահաւասիկ հրաւէր մը ուղղուած ինծի եւ քեզի՝ մեր բոլորին, ոտքի ելլենք ու միասին քալենք Քրիստոսի կողմէ պատրաստուած եւ նորոգուած կեանքի մէջ:

Հայ ժողովուրդը առաջին ականատես ժողովուրդը եղաւ, որ հաւատաց Քրիստոսի յարութեան եւ անոր պատրաստած նոր, ճշմարիտ ու վաւերական կեանքին: Տառապեցաւ, չարչարուեցաւ, փոթորիկներու հանդիպեցաւ, նոյնիսկ Յեղասպանութեան ենթարկուեցաւ, բայց չդադրեցաւ ականատեսի իր վկայութիւնը բերելէն, միշտ հաւատալով Քրիստոսի յարութեան՝ վաղուան արշալոյսին, նոր

կեանքին, յարույթեան հրաշափառ յաղթանակին:

Հարիւր տարի անցած է Հայաստանի Առաջին Անկախ Հանրապետութեան ստեղծումէն, հակառակ անոր որ երկար չտեւեց, բայց յաղթանակ ապահովեց, յոյս ներնչեց ու ոգի ներարկեց գալիք բոլոր սերունդներուն, բոլոր ազատագրական պայքարներուն եւ այսօրուան վերանկախ Հանրապետութեան ստեղծման: Հարիւր տարի յետոյ հայուիւնը նոյնն է, չէ փոխուած ու երբէք պիտի չփոխուի, ընդհակառակը պիտի շարունակէ հաւատալ Քրիստոսի յարույթեան, իր իսկ յարույթեան, յաղթանակի արշալոյսին, արդարութեան յաղթանակին:

Ձկորսնցնենք յոյսը արդարութեան, չկորսնցնենք յոյսը յաւիտենական կեանքի, չկորսնցնենք յոյսը այն մեծ ուրախութեան, որ փրկութիւնն է:

Ճիշտ է, որ մեր ժողովրդի ճանապարհը դիւրին չեղաւ, յաճախ Գողգոթայի ճանապարհի վերածուեցաւ, բայց այսօր դարձեալ քրիստոսանուէր մեր նահատակներու պատգամն է որ կ'արձագանքէ իւրաքանչիւրիս եւ բոլորիս սրտերուն եւ մտքերուն մէջ՝ շարունակել ակա-

նատեսները մնալ Բանին ճշմարտութեան, Արդարութեան արեգակին, հաւատալ Քրիստոսի հրաշափառ յարույթեան, ինչպէս նաեւ մեր ժողովուրդի՝ հայ ժողովուրդի յաւերժ յարույթեան՝ անմահութեան:

Մահը յաղթուած է մեզի համար, մահուան սարսափը՝ փարատած: Անմահութեան հաւատքն է, որ թեւ ու թռիչք առած է: Միայն ՀԱԻԱՏԱ՝ ժողովուրդ հայոց եւ անվարան յայտարարէ. «Փառք Հրաշափառ Յարույթեան Քո Տէր»:

* * *

Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց:
Օրհնեալ է Յարութիւնն Քրիստոսի:

Սիրոյ ջերմ ողջունիլ՝

ԲԱԲԳԷՆ ԱՐՔ. ՉԱՐԵԱՆ՝
ԱՌԱՋՆՈՐԴ
ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՄԻ

Ս. Զատիկ
2018

ԱՅԾԵԼԵԾԷ՛Ր
Ս. ՅԱՎՈՒՔ ԱՌԱՋԱՆՈՐԴԱՆԻՍ
ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՅԻՈՅ ԿԱՅԹԵՉՈ՛՝
www.sourphagop.net

ՅԻՇԱՏԱԿ ՄԵՌԵԼՈՑ
ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 2 ԱՊՐԻԼ
ԱՅԾԵԼՈՒԹԻԿ
ՀԱՆԳՈՒԾԵԱԼԱԵՐՈՒ ՇՐԻՄԱՆԵՐՈ

ՀՐԻԱՆԴԱՆԵՐՈՒՄ ԱՅԾԵԼՈՒԹԻԿ
Բարեհաճեցէք հեռաձայնել
Արժ. Տ. Գառնիկ
Ա. Քինյ. Գոյունեանի.
514 909 5203 քիւիմ:

ՏՆՕՐՀՆԷՔ
Տնօրհնէք փափաքող
ընտանիքները,
քող բարեհաճին դիմել
Տ. Գառնիկ Ա. Քինյ. Գոյունեանի,
հեռաձայնելով
514 909 5203 քիւիմ: